

KGLL. zu M. 3, 105.

दिवान्ध 1) उलूकः KATHÁS. 62, 46, 146.

दिवापति m. der Herr der Tages, N. des 15ten Monats KĀTU. 33, 10
bei WEBER, Nax. 2, 330.

दिवामन्य lies für Tag gehalten werdend, wie Tag erscheinend.

दिवावसान (दिव + घ०) n. Ende des Tages, Abend HALĀI. 1, 109 wohl
fehlerhaft für दिनावसान.

दिवाशय m. das Schlafen am Tage Spr. 3418.

दिवास्वप्न n. MBu. 13, 5094.

दिविगमन (दिवि loc. + ग०) m. ein Wanderer am Himmel, Planet,
Gestirn: ० रत्ने दिनकारः Spr. 4476.

दिविन्न BuĀG. P. 10, 33, 25.

दिवियद् 2) KATHÁS. 121, 121. LĀ. (II) 88, 1.

दिविष्ठ m. Himmelsbewohner Spr. 4363.

दिविस्पृष्ट्, प्रृष्टे: BuĀG. P. 10, 30, 52.

दिव्य 2) d) Divja Āngirasa, Verfasser von RV. 10, 107. — 4) b)
Verz. d. Oxf. H. 263, a, 18. KATHÁS. 60, 222.

2. दिव्यचनुम् 1) a) (असाधवः) सकृन्नान्धदशः स्वडुर्नये परदेपेत्तपादिव्य-
चनुषः Spr. 3210.

दिव्यत्र n. = दिव्यता KATHÁS. 32, 233. 63, 84. 110, 113.

दिव्यदृग् = 2. दिव्यचनुम् 1) a) KATHÁS. 53, 118.

दिव्यदृष्टि f. = 1. दिव्यचनुम् KATHÁS. 33, 117.

दिव्यपुरुष m. ein himmlischer Mensch, ein Götterkind KATHÁS. 34, 50.

दिव्यश्रोत्र vgl. दिव्यं श्रोत्रम् Verz. d. Oxf. H. 231, a, 9 v. u.

दिव्यौघ m. pl. die himmlischen Schaaren, Bez. einer Klasse von Man-
tra-Verfassern bei den Çākta (Formen von Çiva und Durgā) Verz.
d. Oxf. H. 101, a, 28. 31. 38. — Vgl. मानवौघ und सिद्धौघ.

1. दिग् 2) तपसा राधितो देव यदि नो दिशसे (= ददासि Schol.) वरम्
R. 7, 3, 14. — दिष्ट n. in der Dramatik eine Schilderung unter dem Bilde
von Raum oder Zeit (d. i. eines Naturereignisses): देशकालस्वप्नोपेण व-
र्णना दिष्टमुच्यते Śān. D. 448. 434.

— घनु 2) Z. 1 lies गौरमार्णयमन्.

— घा 3) मा स्मैवनादिश so v. a. geruhe nicht so zu reden KATHÁS.
60, 118. — 4) Z. 4 फलेन फलमादिशेत् (auch Spr. 2632) stādo besser
bei 1). — 6) घ्रादिदेशाशु भृत्यान्स्वास्तयोर्दिके तरुस्त्रियोः KATHÁS. 71, 176.
— 8) Āc. Gr. 1, 18, 9.

— घ्या 4) KATHÁS. 116, 21.

— उद् 1) hinausstrecken TBR. 2, 1, 4, 8. — 2) Z. 4 lies 49, 7 st. 94, 7.

— समुद् 1) vollständig mittheilen RV. Prāt. 14, 1.

— उप 3) zu streichen, da die neuere Ausg., wie wir vermutheten,

तदीपविष्टा: liest.

— परि TBR. 3, 2, 2, 4.

2. दिग् 1) Sp. 637, Z. 3 v. u. दिशि दिशि auch Spr. 4831. दिक्काला-
घ्ननत्रिच्छुन्न Raum und Zeit 1132. Verz. d. Oxf. H. 240, b, 3. Sp. 638, Z.
3. fg. füge RV. 9, 114, 3 hinzu. — 3) तद्दिष्टया दिशा (so zu trennen)
DAÇAK. 109, 2 v. u. घनया दिशा शिष्टानां लक्षणानि द्रष्टव्यानि SARVADAR-
ÇANAS. 106, 20, 43, 19. दिञ्जात्रम् 61, 6, 73, 8. इति दिक् SĀMĀHJAP. S. 7, Z. 18.

दिशोभाग s. u. 1. भाग 1) g).

दिष्टभाव m. so v. a. Tod: ० भावं गतः verstorben Spr. 3013.

दिक्, गङ्गाभिर्मिथो दिग्घः पुरुषं पवनो यदा । स्पृशते gestreift, berührt
MBu. 13, 1814.

— नि vgl. निदिग्घिका.

— सम्, partic. संदिग्घ unsicher: ० नौ Spr. 3337. In der Rhetorik
zweifelhaft, unbestimmt als Fehler des Ausdrucks; davon nom. abstr.
संदिग्घता f. und ० त्व n. Śān. D. 374. 376. 228, 14.

— अभिसम् vgl. अभिसंदेह.

दीनणा f. = दीनण in क्रतु० religiöse Vorbereitung zu einem Opfer
VARĀH. BRH. S. 98, 14.

दीनाकरण n. das Weihē SARVADARÇANAS. 88, 7.

दीनाकारिन् adj. die Weihe verleihend SARVADARÇANAS. 74, 14. 73, 13,
wo ० कारिपञ्चके zu lesen ist.

दीनामेकहोतसव m. Titel eines Werkes WILSON, Sel. Works 1, 282.

दीनित, क्रतु० VARĀH. BRH. S. 17, 15.

दीनितविमित्तं TS. 6, 2, 5, 5.

2. दीधिति als Titel eines Werkes HALL 31. 34. fg. 41. 50. 34. 61. ० मा-
धुरी 37. ० रौत्री 34. ० व्याख्या ebend.

दीधितिमत् (von 2. दीधिति) m. N. pr. eines Muni KATHÁS. 59, 93.

दीन 1) b) ० चित kleinmüthig Spr. 3633. — 2) HĀR. 267, wo भवेद्दीना
zu lesen ist. — 3) a) Noth. Elend: दीनोपागतरत्नणाम् Spr. 2768. der
Schol. liest दीनोपागत und erklärt दीना: durch पैः पीड्यमानाः, उपा-
गताः durch शरणमागताः.

दीप् दीप्त strahlend: सपत्न्यी Spr. 4373. Z. 27. fgg. दिष् diejenige
Weltgegend, in welcher die Sonne gerade steht, unglückverheissend: शि-
वाश्च विनदत्येता दीप्तायो दिशि दारूणाः MBu. 4, 1290. विरूगा मृगाश्च
Ind. St. 10, 174. — intens. KATHÁS. 81, 17.

— प्र Z. 11 fgg. प्रदीप्ता दिक् Ind. St. 10, 202.

— वि Z. 1 richtig व्यदीप्यन्त die ed. Bomb.

दीप Leuchte in übertr. Bed. von bestimmten erleuchteten Zuständen
eines Jogin: ० पञ्चक (चित्रदीप, तृप्ति०, कृतस्य०, ध्यान०, नाटक०) Titel
eines Abschnittes in der Pañkādāçī Verz. d. Oxf. H. 222, b, 14. fgg.

दीपक 2) b) शर्वरीदीपकश्चन्द्रः Spr. 2968. — 3) c) als Titel eines Wer-
kes Verz. d. Oxf. H. 278, a, 1 v. u. 287, a, No. 673. 291, a, 27. ० प्रकाश
HALL 69. ० विचरण 187. Vgl. शान्ति०, श्राद्ध०, सापिण्ड्य०. — 4) b) KĀVYĀD.
2, 97. fgg. प्रस्तुताप्रस्तुतानां तु सामस्त्ये तुल्यधर्मतः । घौपम्यं गम्यते यत्र
दीपकं तन्निगद्यते ॥ PRATĀPAR. 92, b, 9. श्रादि०, मध्य०, घत्त० (beziehen
sich auf die Stellung des Verbums als des Mittelbegriffs) ebend. Unter
den उभयालंकाराः Verz. d. Oxf. H. 208, b, 22. Vgl. क्रिया०, गुण०, नाति०,
द्रव्य०.

दीपकमाला f. ein best. Metrum: 4 Mal — — — — — Ind.
St. 8, 371.

दीपन 3) c) N. pr. eines Wesens im Gefolge der Devi WILSON, Sel.
Works 2, 39. — 4) a) das Anzünden: काशिपुर्याः BuĀG. P. 10, 37, 20.
Bez. eines best. Processes, dem Mineralien (insbes. Quecksilber) unter-
worfen werden, Verz. d. Oxf. H. 320, a, 11. 20. SARVADARÇANAS. 100, 5.
Bez. eines best. Verfahrens mit einem Zaubersprüche 170, 12. 171, 6.

दीपमालिकोत्सव m. Bez. einer best. Feier Verz. d. Oxf. H. 33, a, 18.